

ఓం నమో భగవతే శ్రీరఘుణాయ

రఘుణ భాగ్వర

(పాఠమవరంలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 12-12-97)

ప్రియమైన ఆత్మజంధువుల్లారా,

ఈ రోజు అరుణాచల దీపాలిత్వం. ఈ రోజు అరుణాగిలపై క్షోతిప్రజ్వలన చేస్తారు. క్షోతి ప్రజ్వలన అంటే హృదయంలో జ్ఞానదీపం వెలిగించుకోమని సంకేతం. జ్ఞానదీపం వెలిగించుకొంటే అజ్ఞానం నశిస్తుంది. అజ్ఞానం ఎవ్వడైతే నశించిందో అజ్ఞానం కూడా ఉండే రుద్రతలు అన్ని నశిస్తాయి. మన హృదయంలో జ్ఞానదీపం వెలిగించుకోవటానికి ఎవ్వడైతే సహాయ సహకారములు అందిస్తున్నాడో వాడే గురువు. మనం ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసిన దేహభావన తగ్గించుకొంటూరావాలి, దైవభావన పెంచుకొంటూ రావాలి. అరుణాచలంలో విశేషం ఏమిటి అంటే అక్కడ ఉన్న దేవుని పేరు అరుణాచలం, కొండపేరు అరుణాచలం, ఆ ఉఱిపేరు అరుణాచలం. తమిళంలో అన్నాములై అంటారు. అంటే అందని కొండ. దేసికి అందదు అంటే, మన మనస్సుకు, వాక్కుకు తత్త్వం అందదు మనకు పంచభూతములు ఉన్నాయి. పంచభూతములు లేకపోతే స్వప్నాలేదు. ఇవి ఉన్నప్పుడు, ఇవి లేనప్పుడు కూడా ఒక శక్తి ఉంది. ఈ స్వప్నా అంతకు ఆశక్తి ఆధారము. భారతదేశంలో పంచభూతములకు పంచలింగములు ఉన్నాయి. కంచిలో ఉన్నది ఘృణ్యవింగం, జంబుకేశ్వరంలో ఉన్నది జలవింగం, అరుణాచలం ఉన్నది అగ్నివింగం, శ్రీకాళహస్తిలో ఉన్నది వాయువింగం, చిదంబరంలో ఉన్నది ఆకాశవింగం.

భగవంతుడికి రూపం, నామంలేదు. నామరూపములను మనమే కల్పించుకొన్నాము. నామరూపములకు ఆధారంగా ఉన్న తత్త్వాన్ని అర్థంచేసుకోవటానికి భగవంతుని ఏదో రూపంలో ఆరాధిస్తా ఉంటే మనకు నిజం తెలియకపోయినా ఆయనకు నిజం తెలుసుకాబట్టి నిజం దగ్గరకు మనం చేరేవరకు మనలను పెంటాడుతూ ఉంటాడు. శివుడిని లింగరూపంలో ఆరాధిస్తాము. శివలింగంరూపానికి, అరూపానికి మధ్యలో ఉంది. పూర్తిగా రూపంలేదు, అనలు రూపం లేకుండానూ లేదు. నామరూపముల నుండి నామం లేని, రూపం లేని స్థితికి తీసుకొని వెళ్ళటానికి లింగోద్దువం జరిగింది. తొలిలింగం, ఆచిలింగం అరుణాచలం. బ్రహ్మదేవుడు, విష్ణుదేవుడు ప్రార్థననుసరించి పరమేశ్వరుడు ఇక్కడ లింగరూపం ధరించాడు.

కొంతమంది ఒకే ఇంటిలో ఉంటారు. మానసికంగా దూరంగా ఉంటారు. దేహగతంగా దగ్గరగా ఉండి మానసికంగా దూరంగా ఉండటం కంటే దేహగతంగా దూరంగా ఉన్న మానసికంగా దగ్గరగా ఉండటం మంచిభి. మిా శలీరానికి సదుపాయములు తక్కువగా ఉన్న మిా మనస్సు కంట్రోలులో ఉంటే మిాకు ఎక్కువ ఆనందము, శాంతి కలుగుతుంది. తలంపుకు కూడా బలం ఉంది. మిారు

ఇంటి దగ్గర కూర్కొని ఎవరైనా, బాగుపడాలని మారు హ్యదయపూర్వకంగా అనుకోంటే ఆవైబేషన్స్ వాలి మాద పనిచేస్తాయి. వారు మంచివారు, వీరు చెడ్డవారు అని జడ్డిమెంట్ ఇవ్వకూడదు. వాడు చెడ్డవాడు అని చెప్పటం కంటే నీవు మంచివాడుగా ఉండు ఉంటే నిన్నచూసి ఎదుటివాడు బాగుపడతాడు. చనిపశియే సమయం మనకు పరీక్ష వంటిది. మన హ్యదయంలో నుండి ఒక తలంపు తరువాత ఒక తలంపు మన బైయిన్లోనికి వచ్చి మరలా హ్యదయంలోనికి వెళుతూ ఉంటాయి. అలా తిలగేటప్పుడు ఏదైతే మనకు భాగా ఇష్టమో దానిని మనస్సు పట్టుకొంటుంది. దానిని బట్టి నీకు పునర్జన్మ వస్తుంది.

లోకంలో పని చేయవద్దు అని శాస్త్రంలో ఎక్కడా చెప్పలేదు. బేదదృష్టిని తగ్గించుకోమని చెప్పారు. మన మూలంలో మనం ఉండిపనిచేస్తూ ఉంటే పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా ప్రతికూలంగా ఉన్నా సమానంగానే ఉండగలము. మనం సముద్రంలాగ ఉండాలి. సముద్రంలో నీరు ఎండాకాలంలో ఉన్నా సమానంగా ఉండగలము. మనం సముద్రం ఏమీ తగ్గదు. వర్షాకాలంలో నదులలో నీరు వ్యుతి ఆవిలి అవుతూ ఉంటుంది అయినా సముద్రం ఏమీ తగ్గదు. సముద్రంలో ఉన్నా పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నా మనం సమానంగా ఉండటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. సముద్రం ఎంత లోతుగా ఉందో, ఆకాశం ఎంత విశాలంగా ఉందో మన జీవితం కూడా అలాగ ఉంటే ఇప్పుడే ఇక్కడే మనకు మోక్షం కలుగుతుంది. దేహగతమైన నేనుకు వెళ్ళి Food ను ఆపుచేయండి. మనం చేయవలసింది అదే. అలాచేస్తే మరణం లేని వస్తువు మన చేతికి అందుతుంది. వ్యాపారం చేయటానికి కొంత డబ్బుకావాలి. జ్ఞాన సముపార్థనకు పెట్టుబడి అవసరం లేదు. తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉంటే సరిపశితుంది. నీకు శ్రద్ధలేకపోతే, కాంక్షలేకపోతే అనుమానాలు, సందేహాలు ఎక్కువ వస్తాయి. జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేవు.

(పొతొళ మెరకలో శ్రీ నాన్నగాలి ప్రపచనము, 28-11-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

తాను జీవిస్తూ ఇతరులు జీవించటానికి ఎవడైతే అవకాశం కల్పిస్తున్నాడో వాడు ధన్యుడు. అని ఆచార్యులువారు చెప్పారు. మనం మంచి, చెడ్డ రెండూ తెలుసుకోవాలి. మంచి ఒక్కటి తెలుసుకోని ఉఱుకోవద్దు, చెడ్డకూడా తెలుసుకోవాలి. మంచి ఎందుకు తెలుసుకోవాలి అంటే దానిని మనం ఆచలింటానికి, చెడ్డ ఎందుకు తెలుసుకోవాలి అంటే మనం దానిని వదిలివేయటానికి తెలుసుకోవాలి. దానికి సూక్ష్మ బుద్ధి ఉండాలి. సూక్ష్మ బుద్ధి గ్రహించే విషయాలు స్ఫూర్థ బుద్ధి గ్రహించలేదు. మనం బుద్ధితో ఎన్ని విషయాలు గ్రహించగలమో అన్ని విషయాలు గ్రహించటం మంచిదే, కాని బుద్ధికి ఆధారంగా ఉన్న వస్తువును నీ బుద్ధితో గ్రహించలేవు, అలాగని నీ బుద్ధితో గ్రహించిన విషయాలను వదిలివేయమని చెప్పటం లేదు. ఎక్కడయితే మనోవృత్తి అణిగిందో అక్కడ మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న వస్తువు నీకు తానుగా వ్యక్తమవుతుంది దానినే మోక్షం అంటున్నారు. దానిని మనం పాండాలి. ఎన్ని యజ్ఞాలు చేసినా, పూజలు చేసిన, సమాజంకోసం ఏవైనా మంచి పనులు చేసినా ఇవి అన్ని సాధనములు మాత్రమే, కాని మన జీవితలక్ష్మం మోక్షమే. కర్తృఘటం శాశ్వతంగా ఉండదు. బాహ్యంగా

చేసేవి శాస్త్రతంకాదు, కాల ప్రవాహములో అవి కొట్టుకొని పోతాయి. ఒక్క మోత్త సుఖము మాత్రమే శాస్త్రతంగా ఉంటుంది.

పూజ, జపం, ధ్యానం ఇవి అన్ని చేస్తున్నాము కాని మనస్సు కుదురుగా ఉండటం లేదు అంటారు. ఎందుచేతనంబే ఇష్టుడు నీకు మనస్సే నేనుగా వ్యక్తమవుతోంది. మనస్సుకు లోకవాసన, శాస్త్రవాసన, దేహవాసన, హెచ్చు తగ్గులు అన్ని ఉంటాయి. ఒక వాసన అటులాగుతుంది, ఒక వాసన ఇటు లాగుతుంది. దానిని స్థిరంగా ఉండనివ్వావు. గాలి వలన ఆకులు ఎలా కదులుతూ ఉంటాయో అలాగ నీలోపల ఉన్న వాసనలు నీమనస్సును చలించేటట్లు చేస్తాయి. వాసనలు పూర్తిగా క్షయించే వరకు దానిని ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. జ్ఞానం రావటంచాలా కష్టం అని మిారు అనుకోవద్దు. ఎవరో చెప్పిన మాటలు భుజాన వేసుకొని తిరగవద్దు. మన ఘ్యదయంలో ఉన్నదే అది. మన లోపల జీవితం, బయట జీవితం ఐక్యమయిపోతే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. మన ఆలోచనవేరు, మాటల్లాడే మాట వేరు, చేసేపని వేరు ఇంక మనకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది ? గాఢనిద్రలో మనకు స్వష్టం వస్తుంది. స్వష్టం జిలగినంతసేపు అది నిజం అని మనకు అనిపిస్తుంది. మెలుకువహచ్ఛాక అది అంతా అబద్దం అని మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే ఇష్టుడు మనం అజ్ఞానం అనే మహానిద్రలో ఉన్నాము. ఈ అవస్థలు అన్నికూడా అందులో జిలగిపోతున్నాయి. అజ్ఞానం అనే సిద్ధ నుండి మేల్కొన్నిష్టుడు ఇవి అన్ని కూడా అబద్దం అని నీకు తెలుస్తుంది.

ఘ్యదయంలో ఒక నిజం ఉంది. దానిని నీ-మనస్సుతో తెలుసుకోవటానికి నీ మనస్సుకు అది ఒక బిషయంకాదు, మనస్సుతో గ్రహించే బిధ్యలు అన్ని పొట్టకే పరిమితం. నీ మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోంటే అది నిజమైన బిధ్య. గుణాలు అన్ని మనస్సులోనే ఉన్నాయి. మనస్సు అణిగిపోతే గుణాలు అన్ని అణిగిపోతాయి, కొంతమంది వంద సంవత్సరములు జీవించినా వాలికి అంతర్దృష్టి కలుగదు. నీవు ఎప్పుడైనా నిష్టామకర్మ చేసావా, నిన్న నీవు మల్లిపోయి ఎవరినై ప్రేమించావా సత్పురుషులతో సహవాసం చేసావా, సద్గురువుకు సేవ చేసావా, ఈశ్వరుని యందు నీకు ప్రేమ, భక్తి ఉండా ? ఇవి అన్ని లేనష్టుడు మనస్సు ఎలా అణుగుతుంది. మనస్సు అణిగితే కదా దానికి అంతర్దృష్టి కలిగేది. దానికి అంతర్దృష్టి కలిగితే కదా అంతసకరణంలో ఉన్న ఆత్మ నీకు వ్యక్త మవ్వటం. నీకు ధనం ఉన్నంతమాత్రం చేత, గౌరవం ఉన్నంతమాత్రం చేత, చదువు ఉన్నంత మాత్రంచేత జ్ఞానం కలుగదు. ఇవి అన్ని బాహ్యావిషయాలు. బాహ్యంలోనికి వెళ్ళకండి మనస్సును బంగారం చేసుకొంటే జ్ఞానం వస్తుంది.

నా నోటిలో మట్టిని కొట్టి, నాబ్రతుకు పాలించావు అరుణాచలా అన్నారు భగవాన్ మనకు దేహం వచ్చింది అంటే ఇంద్రియాలు ఉంటాయి. ఇంద్రియాలు లేకుండా దేహం రాదు. ఒకో ఇంద్రియానికి ఒకో సుఖం ఉంటుంది. ఆ సుఖం ఆ ఇంద్రియాన్ని ఆకల్పిస్తూ ఉంటుంది. నీవు నా నోటిలో మట్టిని కొట్టావు అంటే ఏ ఇంద్రియానికి విసుఖం ఉందో ఆసుఖం మిాద ఆ ఇంద్రియానికి ఆకర్షణ లేకుండా

చేసావు. నీవు ఇలా చేస్తావు అని అనుకోలేదు. నీవు జ్ఞానగురువు అని లోకం అంతా చెప్పకొంటూ ఉంటే నీదగ్గరకు వచ్చాను. నీవు నా కొంపను ముంచేసావు అన్నారు భగవాన్. అంటే నాలోని దేహ భావనను తీసేసావు. దేహభావన ఎప్పడైతే నశించిందో అప్పడు జ్ఞానం కలుగుతుంది. దేహ భావన పోతే నీవు అనుకోకుండానే నీద్వారా అనేక మంచి పనులు, గొప్పపనులు జరుగుతాయి. దేహభావనంతో చేసిన పనులు నీకు సుఖాన్ని ఇవ్వవు, ఇతరులకు సుఖాన్ని కలిగించవు. నీవు రీజన్ విడిచి పెట్టకు. రీజన్కు విషయం అందనప్పడు గురువు చెప్పిన, శాస్త్రం చెప్పిన వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకో, నేను ఉన్నాను అని అనుకోవటంలో ప్రమాదం లేదు నేను అలా ఉన్నాను, నేను ఇలా ఉన్నాను, నేను ధనవంతుడిని, నేను పేదవాడిని నేను స్త్రీని, నేను పురుషుడను అని దేనితో ఒక దానితో తాదాప్యం చెందటం వలన దేహభావన పెలిగిపోతూ ఉంటుంది. నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అలా ఉంటే నీకు మోక్షం కలుగుతుంది. నీవు దేనినైతే పాందాలి అనుకొంటున్నావో ఆవస్తువు మిాద ప్రేమ లేకుండా, దానిని పాందాలి అనే తపన లేకుండా ఆవస్తువును పాందలేవు. నీమనస్సలో రకోగుణం పెంచుకొంటే మోహంలో పడతావు, బంధంలో పడతావు, అదే మనస్సలో సత్యగుణం పెంచుకొంటే వెలుగులోనికి వెళతావు. సత్యగుణం మోక్షం దగ్గరకు తీసుకొనివెళుతుంది.

మనకు మనస్సు, శరీరం రెండు తెలుస్తున్నాయి. మనస్సుకు వచ్చే రోగాలు వేరు, దేహసికి వచ్చే రోగాలు వేరు. ఈరోగం మనస్సుకు సంబంధించినది, ఈరోగం దేహసికి సంబంధించినది అని కిడటిసుకోవటం మనకు తెలియటం లేదు. మనస్సుకు సంబంధించిన రోగాలను దేహసికి కలిపేసుకొంటున్నాము. ఈరోగం దేహసికి సంబంధించినది, ఈరోగం మనస్సుకు, సంబంధించినది అని ఈరెండింటికి తేడా ముందు నీకు తెలియాలి. లోచూవు వలన ఈతేడా నీకు తెలుస్తుంది. అంతర్దృష్టి కలగటం వలన లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు తెలుస్తుంది. అది తెలిసాక నీకు తెలుస్తుంది, అదే నీవు అన్న సంగతి. ఈ జన్మలు అన్ని స్వప్షంతో సమానము అని అప్పడు నీకు తెలుస్తుంది.

శ్రీ నాన్కారాలి ప్రివిచెన్ములు

ఫిబ్రవరి 14,15, తేచులలో - సఖనేటిపల్లి

ఫిబ్రవరి 20,21,22, తేచులలో - ఖండపల్లి

ఫిబ్రవరి 25,వ తేది - చించినాడ

మార్చి 16వ తేది - జిన్నారు